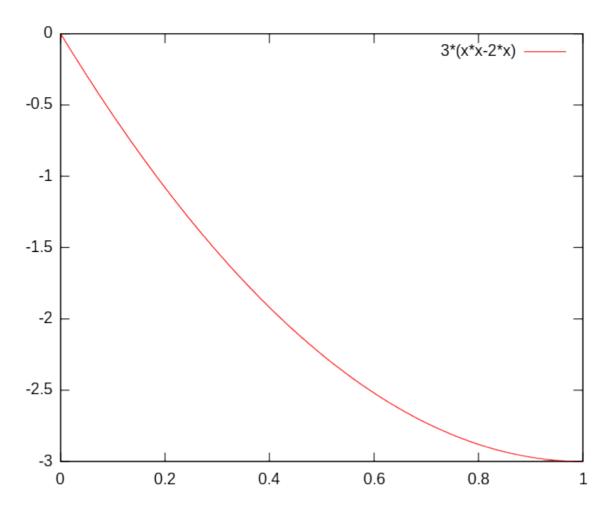
Referencyjną metodą (którą napisałem) jest metoda trapezów.

Porównanie met. Bibliotecznej z własną

FUNKCJA: 3*(x*x-2*x) PRZEDZIAŁ [0,1]

Ustalając tolerancję błędu bezwzględnego na 1e-12 zwiększam ilość kroków aż do osiągnięcia żądanej dokładności.

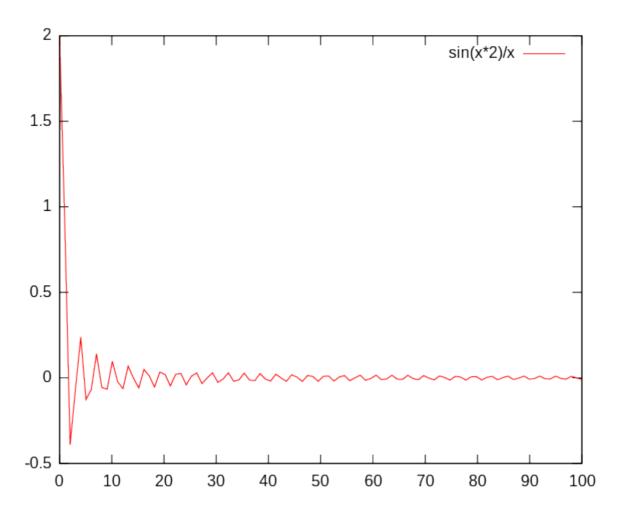
Trapezy: -1.99999994612758680290198753937147558 kroków: 9635 gsl(QNG): -1.9999999999999999777955395074968691915 kroków: 21 (wolfram -2.000000)

Później, znając liczbę potrzebnych podziałów liczymy czas obliczeń dla zadanej liczby punktów.

Trapezy: średnio 133.200000 usec gsl(QNG): średnio 0.300000 usec

Funkcja biblioteczna jest zdecydowanie szybciej zbieżna, a przez to szybsza (bo potrzebuje mniejszej ilości obliczeń dla zadanego błędu)

Prezentacja użyteczności adaptacyjnej metody bibliotecznej

FUNKCJA: $\sin(x*2)/x$ (co prawda bardziej pasuje oscylacyjnie, ale świetne własności dla adaptacyjnego algorytmu)

PRZEDZIAŁ [0.01,100]

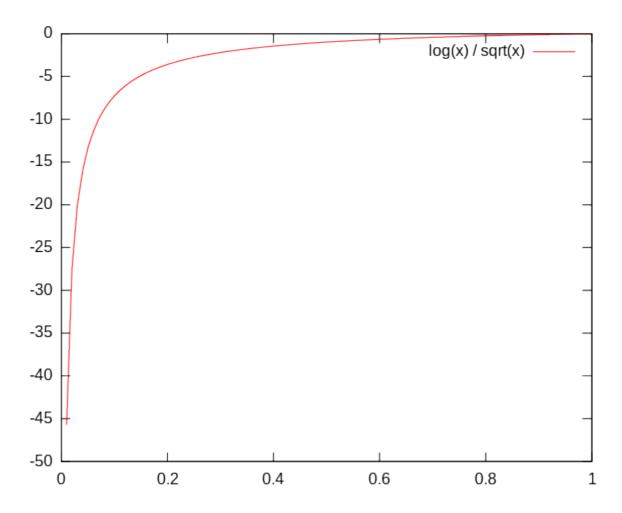
Ustalamy ilość punktów, w których próbkujemy i porównujemy dokładność obliczeń

gsl(QAG): 1.548382783778583737799294794967863709 kroków: 30 trapestry: 4.695740381187066603274615772534161806 kroków: 30

(wolfram 1.548380)

Funkcja biblioteczna bije na głowę nieadaptacyjną metodę już dla niewielkiej ilości podziałów dając świetne wyniki.

Prezentacja użyteczności adaptacyjnej metody bibliotecznej (osobliwości)

FUNKCJA: log(x) / sqrt(x)

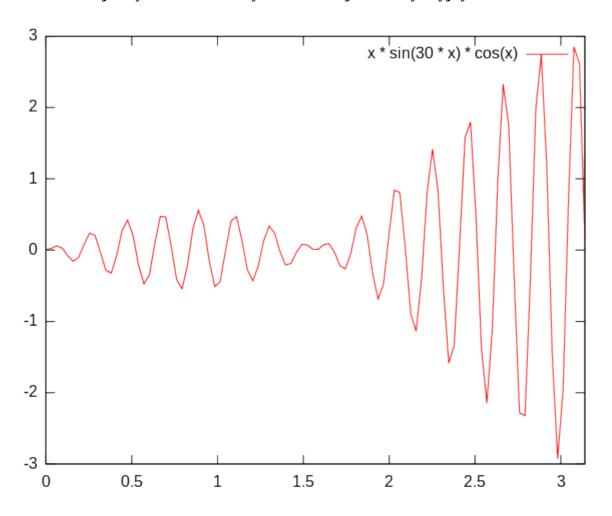
PRZEDZIAŁ [0,1]

gsl(QAGS): -4.000000000000085265128291212022304535 kroków: 30

trapestry: -inf kroków: 30 (wolfram -4.000000)

Naiwne całkowanie nie razi sobie z asymptotą pionową.

Prezentacja użyteczności metody bibliotecznej dla f.oscylacyjnych

FUNKCJA: x * sin(30 * x) * cos(x);

PRZEDZIAŁ [0,3.14]

gsl(QAGS): -0.104834035963233693222740328110376140 kroków: 30 trapestry: -0.008951115565745291699495389536878065 kroków: 30 wolfram -0.104717

Dedykowana funkcja biblioteczna przy niskiej ilości próbkowań (30) daje świetne rezultaty – o ponad rząd wielkości lepsze niż naiwne całkowanie.